

Publicerad 2011-04-24 08:56 av Anira

Sätter mej ned

önskar mej en stubbe

kunde sätta mej ned
funderingsstubbe
det skulle jag önska mej

sitta där
fundera

livet
vart går det med mej

känna stubben
livet den levt
när den fortfarande var ett sagolikt träd

vidsträckt krona
trädarmar uppe i universums höjder
rötter så djupa
nere i djup varm mylla

stadigt förankrad
sagolikt vidsynt
överblickande allt

vidsynt som få
uråldrig kunskap
öppen för allt
välkomnande allt

undrar
kliver in i stubben
känner dess puls
vill dela den
ha den med mej
ännu en stund

närvaron
outsäglig varsam

en smekning i min själ
närheten total
livet som ett flöde
sviter i från förr

kunde nästan se mitt öde
stigen min var sann

se var stigen bär
i en evigets sekund
svindlande berusning
ödmjukhetens vågor
böljande emot mej

insikten
djupt inom
infattade oslipade stenar
slipas till gnistrande ädelstenar
under livets evinnerliga oändliga
resa genom kunskapens marker

slutligen
någorlunda färdig funderad
så kliver jag ut
sitter på stubben

den som jag önskar mej
en stubbe vore bra att ha

[återgå till ursprunget](#)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anira med Poeter.se id #36579 innehar upphovsrätten